

gih ptic, ki so jo skubile do golega. Zato je letala samo ponoči, sovražila pa in preganjala na vso moč poljske miši, ker vrtajo tiste zločeste luknje po njivah in travnikih, kamor se je skril kraljiček.

Pa tudi mali neznanček se ne pokaže več rad, ker se boji, da bi se mu ne godilo dobro, ko bi ga dobili v kremplje drugi ptiči. Potika se po živih mejah in jelovih hostah, nosi na glavi lepo rumeno kronico in če se čuti popolnoma varnega, zatrjuje tuintam: »Kraljiček sem, kraljič, kraljič!«

Zdaj mu pravijo tudi drugi ptiči zasmehljivo kraljič. A ljudje ga splošno nazivajo »kraljička«, da ga ločijo od njegovega prijatelja »stržka«, ki je oblečen mnogo bolj preprosto, ima rebast repek in živi po listnatih gozdih. Pozimi se smuče rad okrog podov in hlevov in ni niti približno tako nedostopen tvojim očem kakor ponosni kraljiček.

Dva nad enega!

Nastop.

Naskok:

Napad!

Zmaga?